

Земні дороги

Микола Руденко

Чумацький віз чи парокінні дроги,
Комфорт сучасних автоколісниць...
Як розверстать мої земні дороги —
Вони досягнуть астроодиниць.

Дорога — це осмута і розрада,
Колиска мрій, що з ранніх літ беріг.
І серце, ніби кокон шовкопряда.
Вгортається у павутинь доріг.

Вшановую тебе, земна дорого,
Поміж людей, поміж дерев і трав...
Але ж нехай мене не судять строго
За ті шляхи, що я собі обрав.

Голодні пересилки та етапи —
Це теж дорога. І надія теж.
Без сліз в очах біля шкільної мали
Мій шлях терновий, правнуче, простеж.

Зумій побачить коло зловороже,
Що кидало мене у ніч лиху...
Якби ж ти дав хоч перед смертю, Боже,
Десять років кілька вільного шляху.

Щоб я завершив розпочате діло —
Те, за яке караюся тепер.
А потім хай моє астральне тіло
Летить до інших — невідомих сфер.